BOOMI INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL

E - ISSN: 3139 -1893 An international open access, peer- reviewed, refereed journal

சங்க இலக்கியம் முதல் இக்கால இலக்கியம் வரை கைம்பெண்களின் வாழ்வியல்

முனைவர் ச. பத்மா

முதல்வர், நந்தா கல்வியியல் கல்லூரி, ஈரோடு- 52, Mail Id; padma.haris@gmail.com

Orchid Id: https://orchid/.org/0000-0001-8369-1246

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்கள் சமூக வாழ்வின் கண்ணாடியாகத் திகழ்கின்றன. சமூகத்தில் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பெண்கள் எதிர்கொண்ட வாழ்வியல் சிக்கல்கள் இலக்கியங்களில் ஆழமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் கைம்பெண்களின் வாழ்வியல் தனித்துவமான இடத்தைப் பெறுகிறது. சங்க காலம் முதல் இக்காலம் வரை கைம்பெண்கள் சமூக, பொருளாதார, உளவியல் மற்றும் பண்பாட்டு ரீதியாக பல்வேறு இன்னல்களை எதிர்கொண்டுள்ளனர். இக்கட்டுரை சங்க இலக்கியம், காப்பிய இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், மறுமலர்ச்சி இலக்கியம் மற்றும் நவீன இலக்கியங்களில் கைம்பெண்கள் எவ்வாறு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை ஆராய்கிறது. மேலும் அவர்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள், சமூக மாற்றங்கள் மற்றும் இலக்கியங்களில் காணப்படும் தீர்வுநோக்குகள் ஆகியவற்றையும் இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது.

முக்கியச் சொற்கள்

கைம்பெண், சங்க இலக்கியம், பெண்ணியம், வாழ்வியல், சமூகப் பிரச்சனைகள், நவீன இலக்கியம்.

முன்னுரை

மனித சமுதாயத்தில் குடும்பம் என்பது அடிப்படை அமைப்பாக விளங்குகிறது. குடும்ப வாழ்வில் கணவன்- மனைவி உறவு முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த உறவில் ஏற்படும் இழப்புகளில் மிகவும் துயரமானது கணவனை இழப்பதாகும். கணவனை இழந்த பெண் "கைம்பெண்" என்று அழைக்கப்படுகிறாள். தமிழ் சமூகத்தில் கைம்பெண்களின் நிலை பல நூற்றாண்டுகளாக மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது.

இலக்கியங்கள் சமூகத்தின் உண்மை நிலைகளைப் பிரதிபலிப்பதால், கைம்பெண்களின் வாழ்க்கை நிலையும் அவற்றில் விரிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சங்க இலக்கியங்களில் துயரத்தின் அடையாளமாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட கைம்பெண்கள், நவீன இலக்கியங்களில் சுயமரியாதையுடனும் சமூக உணர்வுடனும் வாழும் பெண்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இம்மாற்றங்களையும் தொடரும் சிக்கல்களையும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சங்க இலக்கியங்களில் கைம்பெண்களின் வாழ்வியல்

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழர் வாழ்க்கை முறையைப் பதிவு செய்யும் முக்கிய ஆதாரங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. புறநானூறு, அகநானூறு போன்ற நூல்களில் போரில் கணவனை இழந்த பெண்களின் துயர வாழ்க்கை சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

கணவனை இழந்த பெண்கள் தங்களது அணிகலன்களை நீக்கி, எளிமையான வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர். அவர்களது வாழ்க்கை துக்கம் நிறைந்ததாகக் கருதப்பட்டது. புறநானூற்றுப் பாடல்களில் போரில் உயிரிழந்த வீரர்களின் மனைவியர் துயரத்துடன் வாழ்வது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் கைம்பெண்கள் சமூகத்தில் அனுதாபத்திற்கு உரியவர்களாகக் கருதப்பட்டதை அறிய முடிகிறது.

சங்க இலக்கியங்கள் கைம்பெண்களின் மனவேதனையையும், குடும்ப இழப்பால் ஏற்படும் தனிமையையும் ஆழமாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

கைம்மைக் கோலம்

வளையல்களைக் களைதல்

பெண்களின் ஒப்பனை கணவன் இறந்த நிலையில் சிதைவு பெற்று கைம்மைக்குரிய தோற்றத்தை உருவாக்குகிறது. கணவனை இழந்து வாழும் பெண்கள் மங்கலப் பொருள்களை நீக்கி வாழ வேண்டும். வளையல் அணிதல் கூடாது என்று சமுதாயம் வலியுறுத்தியது. இதனை,

"வாழைப் பூவின் வளைமுறி சிதற"

(புறம்., 237.10-12)

"தொடிகழி மகளிரின் தொல்கவின் வாடி"

(புறம்.,238.5-7)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன

அணிகலன்களைக் களைதல்

கணவனுடன் வாழ்கின்ற பெண்களே பல்வேறு அணிகலன்களை அணிந்திருப்பர். கணவனை இழந்த பெண்கள் எந்தவிதமான அணிகலன்களையும் அணிதல் கூடாது.

"பூ வாட் கோவலர் பூவுடன் உதிரக்
கொய்து கட்டுஅழித்த வேங்கையின்
மெல்லியல் மகளிரும் இழை களைந்தனரே"

(புறம்.,224,15-17)

கூந்தல் களைதல்

பெண்களுக்கு அழகு தருவது கூந்தல். அக்கூந்தலிலேதான் பெண்கள் மலரணிந்து மகிழ்ந்தனர். கணவன் இறந்து படவே தமக்கு அழகு தந்த கூந்தலைப் பெண்கள் களைந்தார்கள்.

"மெய்ம் மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்
ஒள்நுதல் மகளிர் கைம்மைகூர
அவிர் அறல் கடுக்கும் அம்மென்
குவை இருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே"

(புறம்.25:10-14)

கைம்பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பெயர்கள்

தமிழகத்தில் கணவனை இழந்த பெண்டிர் கைம்மை மகளிர் என அழைக்கப்பட்டனர். கைம்மை நிலை என்பது தந்தைவழிச் சமுதாயத்தின் ஒருதார மணமுறை என்ற சமூக அமைப்பில் உருவாக்கப்பட்டது. கணவர் இறந்தால் மனைவி இறக்க வேண்டும். ஆனால் மனைவி இறந்தால் கணவர் இறக்க வேண்டியதில்லை. நற்றிணை, புறநானூறு ஆகிய நூல்களில் மட்டுமே கைம்மை பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. கணவனை இழந்த பெண்களை,

1. *ஆளில் பெண்டிர் (நற்.353)*
2. *கழிகல மகளிர் (புறம்,280)*
3. *பருத்திப்பெண்டிர் (புறம்.125)*
4. *தொடிகழி மகளிர் (புறம்.238)*
5. *கைம்மை (புறம்.125, 261)*
6. *படிவமகளிர் (நற்.273)*
7. *உயவற்மகளிர் (புறம்.246)*

என்ற பெயர்களில் சங்க இலக்கியங்கள் வழங்கியுள்ளமை மனங்கொளத்தக்கதாகும்.

காப்பிய இலக்கியங்களில் கைம்பெண்கள்

தமிழ் காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரம் மற்றும் மணிமேகலை பெண்களின் வாழ்க்கையைப் பல்வேறு கோணங்களில் சித்தரிக்கின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி கணவனை இழந்த பின்னர் நீதிக்காகப் போராடும் பெண்ணாகக் காணப்படுகிறாள். இது பெண்ணின் மனவலிமையை எடுத்துக்காட்டுகிறது. மணிமேகலையில் குடும்ப வாழ்க்கையை இழந்த பெண்கள் துறவற வாழ்க்கையை நாடுவதாகக் காட்டப்படுகிறது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் கைம்பெண்களுக்கு மறுமண வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைவாக இருந்தன. அவர்களின் வாழ்க்கை தியாகம், ஒழுக்கம் மற்றும் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுக்குள் அடங்கியதாக இருந்தது.

பக்தி இலக்கியங்களில் கைம்பெண்களின் நிலை

பக்தி இயக்கங்கள் உருவான காலத்தில் சமயச் சிந்தனைகள் சமூகத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. பெண்களின் வாழ்க்கை இறைநம்பிக்கை மற்றும் அறநெறியோடு இணைக்கப்பட்டது.

கைம்பெண்கள் சமூக வாழ்வில் பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். அவர்களின் உடை, அலங்காரம் மற்றும் சமூக நிகழ்வுகளில் பங்கேற்பது போன்றவற்றிலும் தடைகள் விதிக்கப்பட்டன. கைம்பெண்களின் வாழ்க்கை தனிமை மற்றும் துறவறம் சார்ந்ததாகக் கருதப்பட்டது. இக்கால இலக்கியங்கள் சமூகத்தின் பாரம்பரியக் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

மறுமலர்ச்சி இலக்கியங்களில் கைம்பெண்கள்

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி மற்றும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சமூக மறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் தோன்றின. பெண்களின் கல்வி, உரிமைகள் மற்றும் மறுமணத்தை ஆதரிக்கும் சிந்தனைகள் வளர்ந்தன.

மகாகவி பாரதியார் பெண்களுக்கு சம உரிமை வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். கைம்பெண்களின் மறுமணத்தை ஆதரித்து, சமூக மூடநம்பிக்கைகளை எதிர்த்தார்.

பாரதிதாசனும் கைம்பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களை எடுத்துரைத்து, அவர்களுக்கு புதிய வாழ்க்கை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். இதன் மூலம் கைம்பெண்களின் வாழ்க்கை குறித்து சமூகத்தில் புதிய விழிப்புணர்வு உருவானது.

நவீன இலக்கியங்களில் கைம்பெண்களின் வாழ்வியல்

நவீன தமிழ் இலக்கியங்களில் கைம்பெண்கள் வெறும் இரக்கத்திற்குரியவர்களாக மட்டுமல்லாமல், தன்னம்பிக்கையுடன் வாழும் பெண்களாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர்.

எழுத்தாளர்களான ஜெயகாந்தன், சிவசங்கரி, ராஜம் கிருஷ்ணன், அம்பை ஆகியோர் தங்களது படைப்புகளில் கைம்பெண்களின் பொருளாதாரப் போராட்டம், சமூகப் புறக்கணிப்பு மற்றும் சுயநிறைவு ஆகியவற்றை யதார்த்தமாகச் சித்தரித்துள்ளனர்.

இன்றைய கைம்பெண்கள் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்புகள் மூலம் தங்களது வாழ்க்கையைத் தாங்களே வடிவமைக்கும் நிலையை அடைந்துள்ளனர். இருப்பினும் சமூகத்தில் சில இடங்களில் இன்னும் பாகுபாடுகள் தொடர்கின்றன.

கைம்பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் முக்கியப் பிரச்சனைகள்

சமூகப் புறக்கணிப்பு

கைம்பெண்கள் பல்வேறு சமூக நிகழ்வுகளில் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர். இது அவர்களிடம் தாழ்வு மனப்பான்மையை உருவாக்குகிறது.

பொருளாதார நெருக்கடி

குடும்பத்தின் முக்கிய வருவாய் ஆதாரத்தை இழப்பதால் பல கைம்பெண்கள் பொருளாதாரச் சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

உளவியல் பாதிப்புகள்

தனிமை, மனஅழுத்தம், பாதுகாப்பின்மை மற்றும் எதிர்காலம் குறித்த அச்சம் போன்றவை கைம்பெண்களின் வாழ்வில் காணப்படுகின்றன.

மறுமணத் தடைகள்

சட்டரீதியாக அனுமதி இருந்தாலும், சமூக மனப்பான்மை காரணமாக மறுமணத்தில் பல தடைகள் காணப்படுகின்றன.

சொத்துரிமைச் சிக்கல்கள்

குடும்பச் சொத்துக்களில் உரிமை பெறுவதிலும், குடும்ப ஆதரவைப் பெறுவதிலும் சில கைம்பெண்கள் இன்னும் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியம் முதல் இக்கால இலக்கியம் வரை கைம்பெண்களின் வாழ்வியல் பல்வேறு பரிணாம மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது. சங்க காலத்தில் துயரத்தின் அடையாளமாகக் காணப்பட்ட கைம்பெண்கள், நவீன இலக்கியங்களில் சுயமரியாதை மற்றும் தன்னம்பிக்கை கொண்ட பெண்களாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். இருப்பினும் சமூகப் புறக்கணிப்பு, பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் உளவியல் பாதிப்புகள் போன்ற பிரச்சனைகள் இன்னும் தொடர்கின்றன.

எனவே கைம்பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு கல்வி, பொருளாதார சுயநிறைவு, சமூக விழிப்புணர்வு மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்பு ஆகியவை அவசியமாகின்றன. தமிழ் இலக்கியங்கள் இவ்வுண்மைகளைப் பதிவு செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், சமத்துவமான சமூகத்தை உருவாக்கும் சிந்தனைகளையும் வழங்குகின்றன.

மனைவியை இழந்த ஆண்கள் எங்ஙனம் வாழ வேண்டும் என்ற வரைமுறை சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படாதது சிந்தித்தற்குரியதாகும். பெண்களே கணவனுடன் இறந்துள்ளனர். பெண்களுக்கே கைம்மைக் கோலத்திற்குரிய வாழ்க்கை நடைமுறைகள் வகுத்துரைக்கப் பெற்றன. மனைவியிழந்த ஆடவர்கள் கைம்பெண்களுக்குரிய வாழ்க்கை வாழவில்லை. கைம்மைத் துன்பம் நிறைந்த வாழ்கையைவிட இறப்பதே சாலச் சிறந்தது என்று அரசமகளிர் முடிவெடுத்தனர். இந்நிலையே கைம்பெண்களின் நிலையை எடுத்துரைக்கின்ற சான்றாக அமைந்திலங்குகின்றது.

பார்வை நூல்கள்

- இளங்கோவடிகள், சிலப்பதிகாரம், பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை, 2018.
- சண்முகசுந்தரம், சு., பெண்ணியம் மற்றும் இலக்கியம், காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை, 2013.
- சாமிநாதையர், உ.வே. (பதி.), புறநானூறு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, தஞ்சாவூர், 1985.
- சிவசங்கரி, அவள், வானதி பதிப்பகம், சென்னை, 2014.
- சீத்தலைச் சாத்தனார், மணிமேகலை, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை, 2019.
- சுப்பிரமணிய பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2015.
- தேவதத்தா, பெண்கள் படைப்பில் பெண்கள், காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை, 2010.
- பகவதி, கு., திறனாய்வு அணுகுமுறைகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2008.
- பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், பாரி நிலையம், சென்னை, 2016.
- பிரேமா, இரா., பெண்ணியம் – அணுகுமுறைகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2004.
- ராஜம் கிருஷ்ணன், காலந்தோறும் பெண், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2011.
- வரதராசனார், மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சாகித்ய அகாதெமி, புதுதில்லி, 2007.